N°. 306. 1838

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK

NIEUWS- BLAD.

Dingsdag 25 December.

Uit hoofde van het invallend KERSFEEST *zal deze Courant op morgen niet worden uitgegeven.*

FRANKRIJK.

PARIJS, den 21sten December.

De uitslag der stemming voor de vice-presidenten der kamer is gisteren geweest, dat de heeren *Calmon*, *Passy* en *Duchatel* bij de eerste stemming de volstrekte meerderheid op zich vereenigden en tot vice-presidenten verkozen werden. De heer *Odillon Barrot*, die daarna volgde, van de vereischte 185 stemmen er slechts 169 verkregen hebbende, moest er tot eene tweede stemming worden overgegaan; de heer *Barrot* verwierf alstoen 169 stemmen en de heer *Cunin Gridaine* 160. Geen van beiden de meerderheid hebbende, werd er tot eene stemming tusschen hen beiden in de zitting van heden besloten, waarvan het resultaat is geweest dat de heer *Cunin Gridaine* 198 stemmen verwierf en de heer *Barrot* 160, zoodat de eerste tot vierden kandidaat werd benoemd. Van de vier vice-presidenten kan men alleen den heer *Cunin Gridaine* als de kandidaat van het ministerie aanmerken, want schoon de heer *Calmon* ook op de ministeriele lijst voorkwam, was deze reeds vroeger de kandidaat der oppositie en scheen dus slechts gekozen, om de coalitie in een verkeerd begrip te brengen. De heeren *Passy* en *Duchatel*, de een tot de oppositie, de ander tot de doctrinaire partij behoorende, kan men als de tegenstanders van het ministerie aanmerken; zoodat over het algemeen deze uitslag voor de bewindsden niet gunstig gehouden wordt, en vreezen doet dat het tegenwoordig ministerie de meerderheid in de kamer niet op zijne zijde zal hebben. De heer *Molé* schijnt niettemin gezind om de discussie van het adres af te wachten, in de hoop dat de kamer in de hollandsch-belgische aangelegenheid zich niet voor den oorlog zal darven verklaren, en hij door hare uitspraak ten deze, althans schijnen zal het gevoelen der meerderheid te vertegenwoordigen.

Het *Journal des Débats* vleit zich steeds dat de coalitie al hare kracht op de kwestie van personen uitput, en dat zich bij de behandeling van de zaken scheuring bij dezelve zal openbaren.

Uit den toon der ministeriele bladen, vooral uit hetgeen *la Presse* heden zeide, kan men overigens zien dat het bestuur ernstig bezorgd was, dat de heer *Barrot* als vierde vice-president gekozen werd.

— Volgens de loopende geruchten zou er op de Tuilerien met ernst gedacht worden aan de eventuele noodzakelijkheid eener nieuwe ministeriele combinatie, waarvan de heeren *Thiers* en *Soult* de grondslagen zouden moeten leggen. Moeijelijk valt het intusschen op te maken, welke leden zij zich tot hunne ambtgenooten zouden kiezen.

— De *Moniteur Parisien* behelst een berigt, dat het gouvernement de weigering der geestelijkheid van Clermond Ferrand, om de begravenis van het lijk des graven *Montlosier* toe te staan, aan het onderzoek van den staatsraad heeft opgedragen.

— Men begroot het getal der aandeelen van de brusselsche bank te Parijs geplaatst op 10 millioen. Daar deze aandeelen van 1000 fr. nog onlangs voor 1480 à 1500 verhandeld werden, en heden tot 500 zijn gedaald, rekent men dat hier op het oogenblik een verlies van bijna 19 millioenen geleden wordt.

— Ter beurze had in de koersen der fondsen ten gevolge van de stemming in de kamer veel variatie plaats. Men meende dat de oppositie te groot zoude zijn dan dat de ministers aan het bestuur konden blijven. De notering was heden (21 *December*): 5 pCt. 109,40; 3 pCt. 78,60; Nap. r. 98,50; Sp. Ardoin 16⅞; Rom. L. 100.

Van den 22sten.

Tot secretarissen van de kamer van afgevaardigden zijn gekozen de heeren *Felix Real*, *Boissy d'Anglois*, *Bignon* en *Dubois*, waarvan de drie eersten kandidaten van het ministerie zijn; de laatste tot de oppositie behoort. De ministeriele bladen toonen zich thans bijzonder voldaan over den uitslag. De oppositie had alle hare krachten ingespannen, en toch had zij de benoeming van den heer *Dupin* niet kunnen beletten; de heer *Odillon Barrot* had voor den heer *Cunin-Gridaine* met eene aanzienlijke minderheid moeten onderdoen, en de heer *Havin* had de oppositie niet tot secretaris kunnen benoemen. Vooral hecht het ministerie veel waarde aan de uitsluiting van den heer *Odilon Barrot*, wien nog 36 stemmen tegen zijn medekandidaat ontbraken. Zulks gaf, volgens het *Journal des Débats*, het bewijs dat de meerderheid van de kamer, in de kwestien over personen en dien ten gevolge zeker ook in de zaken, niet verder dan tot het centrum wilde of konde gaan; zulks was eene groote les voor de coalitie, welke dien ondoordringbaren slagboom had zoeken te overschrijden.

Hetgeen overigens door het *Journal des Débats* werd voorspeld, dat zich onder de coalitie verdeeldheid zou openbaren, zoodra de vraagstukken van algemeen en hoog belang ter spraak kwamen, heeft zich thans, nu het alleen nog om de personen te doen is, reeds in zoover bevestigd, dat de eigenlijke oppositie de thans met haar verbonden doctrinairen beschuldigt van trouwloosheid in de stemming voor het vice-presidentschap van den heer *Barrot*: de doctrinairen hadden, uit vrees, dat de vooruitzetting van zulk een aanzienlijk lid der oppositie hun den weg tot het ministerie, welks bezit toch het eigenlijk doel van ieder der partijen in het bijzonder is, mogt belemmeren, liever verkozen voor den kandidaat van het ministerie te stemmen; de doctrinairen wijten daarentegen de oorzaak aan de leden der tierspartij, die zich door de redeneringen van het dagblad *le Temps* lieten leiden.

In de zitting der kamer van afgevaardigden van heden heeft de heer *Nogaret* den voorzitterstoel dien hij tot heden, als oudsten in jaren, had bezet, aan den heer *Dupin* ingeruimd, welke daarop de hem voor de achtste maal opgedragene betrekking met de volgende aanspraak heeft aanvaard:

» Mijne heeren en zeer geachte ambtgenooten, ik gehoorzaam aan de kamer, met de aanneming der gewigtige en moeijelijke taak om bij derzelver arbeid voor te zitten en derzelver beraadslagingen te leiden. Ik aanvaard deze betrekking *vrij van allen invloed*, *vrij* van eenige verbindtenis; aan mijne pligten gebonden, welker uitgestrektheid ik ken. Ik zal trachten dezelve te vervullen, door uwe welwillende ondersteuning geholpen, en ik hoop, dat de openbare meening, die het oog op onze beraadslagingen heeft, mij dit regt zal laten wedervaren, dat ik in alle omstandigheden getoond heb de man te zijn van de kamer, met onpartijdigheid de hand houdende aan het reglement der kamer en het getrouw orgaan onzer parlementaire voorregten." De heer *Dupin* sprak met nadruk de laatste woorden uit. Zijne toespraak, die reeds bij de verklaring, dat hij zich vrij van allen invloed en alle verbindtenis rekende, veel beweging in de kamer had verwekt, werd ten slotte algemeen toegejuicht.

De kamer als nu geconstitueerd zijnde heeft zich daarop in hare bureaux vereenigd voor de benoeming der leden van de commissie van het adres van antwoord op de troonrede. De keus der negen bureaux is op de volgende leden gevallen: de heeren *Passy*, *de Belleyme*, *Guizot*, *de Jussieu*, *Etienne*, *Thiers*, *M. de la Redorte*, *Lapuisonnière* en *Duvergier de Hauranne*.

— Gisteren avond was er bij den heer *Montalivet* een groote vereeniging waarop alle ministeriele leden tegenwoordig waren.

— Eergisteren avond heeft de koning een lang onderhoud met den heer *Decazes* gehad, die men wil dat bestemd is om den heer de *Talleyrand* in de tegenwoordige critieke omstandigheden te vervangen. Gisteren avond zijn de ministers nog laat op de Tuilerien bijeen geweest.

— De tegenwoordige kamer der gedeputeerden is thans als volgt zamengesteld: Er zijn 10 markiezen, 68 andere getitelde leden, 32 graven, 9 burggraven, 27 barons; er zijn 3 grootkruizen, 32 kommandeurs, 62 officiers, 171 ridders, 12 leden hebben het julijkruis, 184 leden hebben bezoldigde ambten, 211 andere honoraire bedieningen.

— Ter gelegenheid van het nieuwe jaar zal weder de oostenrijksche gezant, de heer *Appony*, uit naam van het korps diplomatiek, als oudsten in jaren bij den koning het woord voeren.

— De tijdingen omtrent den toestand der hertogin van Wurtemberg (prinses *Maria*) luiden gunstiger.

— De berigten uit Madrid tot den 15den dezer doen zien dat de gewenschte eendragt, die de nieuwe ministers in de kamer zoo zeer hadden aanbevolen, nog verre is te zoeken. Er liepen inte-

gendeel geruchten van onwil van de zijde der kamer jegens het ministerie en van het voornemen om de finantiele plannen van den heer *Pizarro*, onder anderen ook de buitengewone oorlogscontributie te verwerpen. Het ministerie van zijn kant vreesde om tegenover de kamer eene vijandelijke houding aan te nemen: het kon echter niet lang duren of het moest tot eene openlijke breuk komen, en dit vooruitzigt had het gerucht doen ontstaan van eene mogelijke ontbinding der kamer. Zulk een belangrijken maatregel zou echter niet genomen worden, zonder de toestemming en goedkeuring van den generaal *Espartero*, want deze was het die thans met der daad regeerde.

Het proces der generaals *Cordova* en *Narvaez* zou weldra opgemaakt worden. De eerste bevond zich te Ocana, de andere te Gibraltar.

— Ter beurze waren heden de koersen der binnenlandsche fondsen williger dan gisteren, tot zich ten drie uren het gerucht verspreidde dat de uitslag der keuzen voor de commissie van het adres voor het ministerie nadeelig was, waarop de renten weder tot daling neigden. De notering was heden (22 *December*) 5 pCt. 109,40; 3 pCt. 78,65; Nap. r. 98,80; Sp. Ardoin 16; Rom. L. 101. De belgische bank-aandeelen deden tusschen de 550 en 600.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 20sten December.

De president der bondsvergadering, graaf *von Munch-Bellinghausen*, is den 19den van hier naar Weenen vertrokken.

— Te Munchen heeft men uit Petersburg het berigt ontvangen, dat de hertog van Leuchtenberg den 19den, na den naamdag des keizers te hebben bijgewoond, van Petersburg zoude afreizen en den 31sten December te Munchen terug zijn. De reis die de hertog onder het geleide des keizers naar Moskau heeft gedaan, werd in 47 uren afgelegd (de afstand van Petersburg naar Moskau, bedraagt 200 uren). In acht dagen tijds waren de beide doorluchtige personaadjen in de keizerlijke residentie terug.

— De Russische gezant, de heer *van Tatitschef*, is sedert eenige dagen te Weenen aangekomen. Het wisselen van koeriers tusschen deze hoofdstad St. Petersburg, Londen en Parijs houdt voortdurend aan; het schijnt, dat dezelve alleen betrekking hebben op de onderhandelingen betrekkelijk de Hollandsch-Belgische questie.

— Op bevel des Konings, heeft het Beijersche leger voor drie dagen den rouw aangenomen, wegens het overlijden van den beroemden veldmaarschalk Prins *von Wrede*; Z. M. zelf draagt mede dien rouw. Het regiment, dat den naam van dien verdienstelijken veldheer draagt, zal denzelven blijven voeren. Den 15den heeft de teraardebestelling van het lijk des Vorsten plaats gehad, doch, ingevolge zijne uitdrukkelijke begeerte, zonder eenige militaire eerbewijzen.

— Men verneemt, dat het pauselijk gouvernement de stad Ancona in staat van verdediging zal stellen, zoo als vroeger het geval was.

— Z. K. H. de Grootvorst-troonopvolger van Rusland is den 7 van Venetie te Florence aangekomen, waar Hij met groote eerbewijzen ontvangen is.

— De berigten uit Konstantinopel tot den 28sten November vermelden, dat de fransche gezant, baron *Roussin*, den 25sten November, in bijzijn van den minister van buitenlandsche zaken, *Nuri-Effendi*, en andere hooge beambten, eindelijk de toetreding van Frankrijk tot het bekende handel-traktaat van 16 Augustus onderteekend had.

Een der nieuwe en zeer doelmatige maatregelen die in den laatsten tijd zijn beslag had gekregen was de aanbouw van lichttorens aan den ingang van den Bosporus, zoowel op de Europesche als Aziatische kust. — De britsche gezantschaps-secretaris *Bulwer* was van Konstantinopel afgereisd. — De gezondheids-toestand in de Turksche hoofdstad is tegenwoordig voldoende.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 24sten December.

De eerste kamer der Staten-Generaal heeft, in hare zittingen van Vrijdag en Zaturdag, aangenomen de drie ontwerpen van wet, betrekkelijk de staatsbegrooting voor het jaar 1839; dat ten aanzien van de ligting der nationale militie in dat jaar, en dat tot voorziening in de buitengewone finantiële aangelegenheden des Rijks.

— De door Z. M. in de maand September ll. benoemde commissie, tot het te Parijs doen vervaardigen en het justeren, ten behoeve van ons gouvernement, zoo mogelijk van drie standaards van het Nederlandsche pond en van de Nederl. el, naar de oorspronkelijke standaards, berustende in de staats-archieven van Frankrijk, is in deze residentie teruggekeerd. Deze commissie bestond uit de heeren *R. Lobatto*, adviseur voor de zaken der maten en gewigten, *A. Lipkens*, adviseur in de zaken van werktuigkunde en scheikunde, beiden bij het departement van binnenlandsche zaken, en *P. Uylenbroek*, professor in de physica aan de hooge school te Leiden.

— Men heeft de bedroevende tijding ontvingen, dat in den nacht van vrijdag op zaturdag, aan de gevolgen eener slijmberoerte en bijgekomen koortsen, te Dordrecht overleden is Hollands eerste zeeschilder, *Joannes Christianius Schotel*, geboren ter evengemelde plaatse, 11 november 1787, en 28 junij 1806 gehuwd met mejufvrouw *Petronella Elisabeth van Steenbergen*, welke diepbedroefde weduwe, met haar zestaltal kinderen, maar al te levendig gevoelt, welk een zwaar en onherstelbaar verlies hen door den dood van eenen regtschapen en vlijtigen echtgenoot en vader getroffen heeft.

In het schilderen van watergezigten, vooral van woelende waters, had hij eenen zeer hoogen graad van kunstbekwaamheid verkregen. Na *van de Velde* en *Bakhuijzen*, had geen Hollandsch meester in dit vak zijne hoogte bereikt. Bij zijne schildergave bezat hij ook het talent van teekenen. Zijn werk werd niet alleen hoog gewaardeerd en verzameld door zijne kunstlievende landgenooten, maar ook door vreemdelingen, die als wedijverden om hunne kabinetten en portefeuilles met zijne kunstvoortbrengselen te verrijken. Zijne Majesteit erkende zijne verdienste, door hem tot Ridder van den Nederl. Leeuw, — het Kon. Nederl. Instituut door hem tot lid van hare vierde klasse, te benoemen. Voorts was hij lid van de akademien van beeldende kunsten te Amsterdam, te Berlijn, te Brussel, te Antwerpen en te Gent. Wie in het bezit is van kunstwerk van den overledene; mag hetzelve als aanmerkelijk in prijs gerezen beschouwen, daar het buiten allen twijfel is, dat het steeds met gretigheid zal gezocht worden.

— De *Avondbode* behelst den navolgenden brief uit Frankfort, onder dagteekening van den 19den dezer:

„Het is thans bevestigd, dat het Duitsche Bondgenootschap, door deszelfs vermogende leden, Oostenrijk en Pruissen, eene krachtige nota, betreffende deszelfs regten op Luxemburg, bij de Conferentie te Londen heeft doen inleveren. Het Duitsche Bondgenootschap zal, onder geene omstandigheden, van welken aard ook, eene enkele jota van zijne regten laten varen, en deszelfs magt verzekert, dat Belgie het niet ongestraft zal wagen, die regten aan te randen; ook is het wisselen van depeches tusschen Londen en Frankfort in de laatste dagen zeer levendig geweest. Nog meer kan ik u dienaangaande mededeelen. Zondag laatstl. is de kommanderende generaal der Rijnprovincien, de kavallerie-generaal von *Borstel*, alhier aangekomen, en aan het hotel van den pruisischen gezant bij de bondsvergadering, den heer von *Schöler*, afgestapt, alwaar hij tot des avonds is gebleven, en nog dienzelfden avond naar Mainz en Koblenz teruggekeerd. De heer *von Borstel*, die zoo als bekend is, eerst onlangs de bezetting van Luxemburg inspecteerde, heeft met den heer von *Schöler*, welken, gedurende de afwezigheid van den graaf von *Munch-Bellinghausen*, het presidium bij de bondsvergadering is opgedragen, lang en in het breede over de Hollandsch-Belgische kwestie onderhandeld, en de noodige afspraak gemaakt, omtrent de gebeurtenissen, die in het Luxemburgsche worden voorbereid.

„Men mag dus op eenen beslissenden stap van het Duitsche Verbond, in vereeniging met Pruissen, staat maken, hoedanig ook de uitspraak der fransche kamers dienaangaande zijn moge. Intusschen koestert men de zekere verwachting, dat de vrede zal bewaard blijven, en Belgie slechts eene comedie speelt, waarvan echter zoowel *Lodewijks Philips* als vorst *Leopold* uit grond van hun hart afkeerig zijn."

— Gisteren, in den vroegen achtend, overleed te Amsterdam, na een langdurig en smartelijk lijden, in den ouderdom van 66 jaren, de Wel-Eerwaarde en Hooggeleerde heer *Samuel Berenstein*, in leven Opper-Rabbijn der Nederlandsche israelitische hoofdsinagogale ressorten van Amsterdam en Amersfoort, mitsgaders rabbijn inspecteur der godsdienstige scholen in dezelve ressorten.

Zijn Wel-Eerwaardens vermaarde buitengewone kunde en hooge geleerdheid, gepaard nevens zijne zachtzinnige, beminnelijke en andere uitstekende goede hoedanigheden, verwierf hem met regt de onbegrensde achting zijner talrijke onderhoorigen, door welke dit voor hen zoo zeer treffend verscheiden dan ook allerdeelnemendst wordt betreurd.

De belgische senaat is ll. vrijdag tot de discussie van het budget der buitenlandsche zaken overgegaan. De vertegenwoordigers hebben de begrooting van de binnenlandsche zaken aangenomen. — In de zitting dezer kamer van ll. zaturdag heeft de minister van finantien een ontwerp aangeboden, strekkende om het bewind autorisatie te verleenen voor de uitgifte van vier millioenen schatkistbons, en wel 2,400,000 fr. om ter hulp te komen van de bank en de etablissementen onder dezelve ressorterende, en 1,600,000 ten behoeve der spaarbank. Dit ontwerp is terstond naar eene speciale commissie van onderzoek gezonden. Het berigt daarvan had op de beurs te Brussel een gunstigen indruk gemaakt, schoon velen de gevraagde som voor ongenoegzaam hielden. Men was aldaar ook meer gerust gesteld omtrent de gevolgen van de tegenwoordige crisis. Aanzienlijke betalingen waren in de laatste dagen bij de bank gedaan, onder anderen had eene der bij de bank in debet staande industriele ondernemingen voor bijna een millioen fr. gestort; terwijl de voorloopige staten door de drie commissarissen, de heeren *Mettenius*, *Anspach*, president van de regtbank van koophandel en *Evrard Gоffin*, opgemaakt, vrij voldoende waren, daar zij ten

minste tot nog toe niet dan van eene tijdelijke verlegenheid deden blijken.

Na de aanbieding van het ontwerp ten behoeve der bank hebben de belgische afgevaardigden ll. zaturdag de discussie over het budget van oorlog aangevangen, hetwelk met eenparigheid aangenomen werd. Bij de algemeene discussie hebben nog verscheidene leden over de staatkundige gesteldheid gesproken, over de nationale eer, over de afscheiding van Limburg en Luxemburg en de honding die Belgie moest aannemen. Een der Luxemburgsche leden, de heer *d'Hoffschmidt*, zeide onder anderen: » De koning heeft gezegd, dat onze regten met moed zouden verdedigd worden; sedert is er een 99ste protocol ontvangen, dat iedereen kent, waarvan echter de minister van buitenlandsche zaken alleen niets schijnt te weten. Bij dit protocol wordt Belgie verbrokkeld. Frankrijk en Engeland hebben ons verlaten; wij moesten dit verwachten. Maar ik meen, dat zoo wij ons jegens die mogendheden altijd ondergeschikt gedragen hebben, wij thans eene andere taal moeten voeren. Wij moeten ons op het volk beroepen; op het eerste schot in Luxemburg gelost, zoudt gij geheele legerscharen tot uwe verdediging zien toesnellen." In denzelfden geest spraken de heeren *Simons*, *Brabant*, *Doignon* en *Pollenus*. De heer *Doignon* drong in het bijzonder bij de ministers op verklaringen aan; hij meende dat dezelve, in beide gevallen, 't zij men besloten was te zwichten voor de besluiten der conferentie, 't zij om gewapenderhand de afscheiding van het Luxemburgsche en Limburgsche te keeren, voor hunne gevoelens rond moesten uitkomen. Daar intusschen het ministerie het stilzwijgen bewaarde over de gevoelens door de leden der kamer geuit omtrent de verdediging van het grondgebied, hadden zij, volgens zijn gevoelen, daarmede getoond, dat zij het gevoelen der kamer deelden, en op dien grond vroeg hij de ministers, waarom zij de vrijwilligers niet organiseerden, die zich van alle kanten aanboden; een middel waarvan men in 1831 zulke groote voordeelen getrokken had (!).

Op al hetgeen de onderscheidene leden gezegd hadden, scheen de minister van oorlog, generaal *Willmar*, niet gezind veel antwoord te geven; hij zeide niets anders, dan dat men vertrouwen moest stellen in de berigten die men aangaande de gesteldheid van het hollandsche leger had en dat men in staat was om elke verrassing of aanval af te wijzen. Omtrent het budget zelf, zeide hij, dat het strekte om 50,000 man te bezoldigen, maar tevens de middelen in zich bevatte om het materieel en de kaders voor een leger van 110,000 man gereed te maken; dat voorts, zoo er grootere behoeften vereischt werden, men dadelijk in dezelve zou voorzien, of ze aanvragen. — Na den minister voerde nog de heer *Dumortier* het woord. Naar zijne meening waren de besluiten van de conferentie niet te vreezen; zoo men de gouvernementen niet voor zich had, dan toch de volken; zoo men maar een vasten wil toonde en vereenigd bleef, dan zou men sterk zijn, enz. Zijne woorden werden door de kamer met algemeene bravo's beantwoord.

Het cijfer van het aangenomen budget voor de kosten van oorlog bedraagt 49,819,000 fr.

— De belgische senaat heeft ll. Zaturdag het budget der buitenlandsche zaken aangenomen. Bij deze gelegenheid heeft de heer *Duval de Beaulieu* de ministers over de woelingen onderhouden die thans in Belgie worden aangekweekt, om de bevolking in beweging te brengen. Het geachte lid vroeg, of men ook de verzekering kon geven, dat alle noodige maatregelen genomen waren om de nationale eer binnenslands te handhaven, evenzeer als men zeide dat die omtrent de buitenlandsche betrekkingen waren genomen; of men bedacht was geweest op de moeijelijkheden die uit de soort van worsteling konden ontstaan, welke thans tusschen de onderscheidene meeningen heerschten, en die misschien tot wanorden en buitensporigheden konden leiden, waarvan Belgie ongelukkigerwijs soms het tooneel was geweest. Inzonderheid had hij het oog op de opruijende artikelen van sommige bladen, onder anderen van den *Belge*. De minister *de Theux* antwoordde, dat de aandacht van het gouvernement in deze dagen overal op gevestigd was; hoe moeijelijker de staatkundige omstandigheden werden, des te grooter werden de pogingen der woelzieke volksmenners; maar hij kon den senaat verzekeren, dat in de berigten die hij van uit de onderscheidene gedeelten des lands ontving, nergens van eenige gisting bleek. Wat de bewuste gevaarlijke dagblad-artikelen betrof, daarvan droeg de minister geen kennis.

De ministeriele *Indépendant* het verslag van dit gedeelte der zitting gevende, zegt dat het te wenschen is, dat de beloften des ministers gehouden worden, want de door den graaf *Duval de Beaulieu* bedoelde opruijingen waren van genoeg gewigt om de openbare aandacht te vestigen.

— De belgische bladen spreken van een ontwerp dat de woelzieke heethoofden zouden in den zin hebben en waarvan zij de grootste uitwerking verwachtteden. Op een gegeven sein, wanneer het bewind mogt aarzelen om zich door eene protestatie tegen de besluiten der conferentie te verzetten, dan moesten de kweekelingen der vrije hoogeschool van Brussel en van de landsuniversiteiten van Gent en Luik te wapen snellen, beginnende met de straten der genoemde steden, onder het zingen der patriottische liederen, te doorloopen, en met te verklaren dat zij de eerste vrijwilligers wilden zijn om den vijand terug te drijven. De rollen die daarbij moesten vervuld worden, waren reeds verdeeld. De studenten der hoogeschool van Brussel zouden door een' Luxemburger worden geleid; die van Gent moeten door een' Pool worden aangevoerd; een der hoofdlieden van de revolutie had zich de eer voorbehouden om de studenten van Luik aan te voeren. — Van een anderen kant worden de jonge lieden daarentegen aangemaand, om zich rustig te gedragen en, in plaats van zich van straatrumoer en ongehoorzaamheid aan de wetten schuldig te maken, bedaard aan hunne studien te blijven, waartoe de onderwijzers opgewekt worden om het hunne bij te dragen.

— Naar het Luiksch blad *l'Observateur* schijnt de heer *J. Cockerill* zich met der daad in verlegenheid te bevinden en had het brusselsch bewind hem, behalve met een aantal mandaten, voorloopig met eene som van 200,000 fr. te hulp gekomen.

Men heeft te Londen tijdingen ontvangen uit Jamaika tot den 15den dezer. Dezelve brengen het berigt mede van de opening en de daarop dadelijk gevolgde sluiting der wetgevende vergadering. In de aanspraak, bij die gelegenheid door den gouverneur sir *Lianel Smit*, gehouden, werd herdacht aan de maatregelen, welke het bestuur der Koningin vermeend had te moeten nemen, in het belang der kolonie, en om alle wanorde en ongeregeldheden voor het vervolg te beletten. In het adres op die aanspraak, dadelijk nog dienzelfden dag ingediend, gaf de vergadering ten antwoord, dat ook zij het nut dier maatregelen inzag, doch dat, door ten deze de vergadering niet alvorens te kennen, derzelver grondwettige regten waren geschonden, en zij, zoo lang deze staat van zaken voortduurde, zich dus genoodzaakt vond, zich op haar besluit der laatste zitting te beroepen. — Ten gevolge van dit adres, heeft de gouverneur verklaard, dat hij hetzelve met leedwezen had ontvangen, en hij, dien ten gevolge, de vergadering ontbond. Tegen den 17den December is eene nieuwe algemeene vergadering bijeengeroepen.

— Ook is te Londen ontvangen de boodschap, waarmede de voorzitter der Vereenigde Staten, den 4den dezer, het Congres geopend heeft. Volgens het algemeen gevoelen der dagbladen, is dat stuk van weinig beteekenis. Alleen verdient daarin opmerking, de zinsnede nopens Kanada. Daarbij wordt betreurd, dat onderscheidene burgers der Vereenigde Staten, vijandelijkheden op het grondgebied van Kanada hadden gepleegd, zijnde deze handelwijs strijdig met de verpligtingen en wetten der Vereenigde Staten. De voorzitter geeft te kennen dat, indien er een opstand in genoemd land bestaat, de vriendschapsbetrekkingen tusschen de Vereenigde Staten en Groot-Brittanje het ten pligt maakten, te dier zake de strikste onzijdigheid in acht te nemen.

— Den 21sten stonden de 3 pCt. gecons. 93⅝; Ned. 2½ pCt. 54⅝; dito 5 pCt. 100¾; Spanje 16 drie achtste; Portugal 22⅞; Brazilië 76¾; Columbia 25¼.

FRANKRIJK.

Eveneens als de hedendaagsche staatkunde in het algemeen, omtrent het buitenland wisselvallig is, zoodat zij dan eens door deze dan weder door gene schier toevallige of waarlijk onvoorziene gebeurtenis zich liet leiden; even zoo is het ook gesteld in het bijzonder in de rigting die er gegeven wordt aan de staatkunde van het Parijser kabinet ten opzigte van Nederland. Heeft een door velen hoog opgehemeld, door anderen als eene verregaande schending van volkenregt uitgekreten feit, de inneming van Ancona, in vollen vrede de wereld verbaasd, omdat Frankrijks eerste minister door eene akte van geweld zich eenen invloed wilde verzekeren, die hem dreigde te ontglippen; heeft de beurtelingsche overhelling in den Franschen raad van ministers tot al of niet tusschenkomst in de spaansche zaken, die zelfs door het viervoudig verbond niet gestuit werd, aan de staatkunde jegens dat land eene verderfelijke rigting gegeven, doordien de onzekerheid waarin de twistende partijen leefden en halve maatregelen de eene niet kon doen triomferen en de andere niet beteugelde, en het moordtooneel altijd geopend bleef; die zelfde weifelende staatkunde jegens Nederland te werk gesteld, heeft veel toegebragt om eenen toestand te verlengen, die, daar er noch vrede noch oorlog is, uitputtender is dan een krachtige oorlogvoering gedurende een min langdurig tijdperk zoude geweest zijn. Nogtans is er uit dit weifelend en verderfaanbrengend karakter der staatkunde van het fransche kabinet althans dit goede voortgesproten, dat de opregtheid van hetzelve aan betwijfeling is onderworpen geworden, dat niet weinig heeft toegebragt om te doen zien aan Engeland, dat al die droomerijen van innige verbindtenis waarlijk op niets anders dan op inbeelding steunden, dat zij wezenlijk ook niet anders dan droombeelden waren. Zoo is de wankelmoedigheid van het Parijzer kabinet ten opzigte van Spanje, het middel geweest om Engeland te overtuigen, dat het vroeger uit noodzakelijkheid geslotene bondgenootschap op geene uit het wezen der zaak en uit overeenstemming van blijvende belangen gegronde beginselen steunde; dat Engeland overal slechts in woorden werd bijgestaan in deszelfs staatkunde: dat alleen het belgisch vraagstuk daarvan scheen uitgezonderd te zijn. Het is eene waarheid, waarvoor men openlijk genoeg is uitgekomen, dat Engeland en Frankrijk beide de hand hebben gehad in de Belgische revolutie; die sedert door beide aangenomene houding bewijst dat verder ten

volle; meer, of het gebeurt, dat men zich berouwt van eenen verkeerden weg bewandeld te hebben, en wil men een onherroepelijk feit zoo veel doenlijk min nadeelig maken; of wel, men heeft voor geene verantwoordelijkheid hoegenaamd terug; en men zoekt zich te dekken met kleingeestige denkwijze van oogenblikkelijk belang; waar kabinetten van den eersten rang, en die aanspraak maken om de schaal van staatkundig evenwigt in Europa te willen in het gelijk houden, meer op algemeene en duurzame belangen behoorden te letten. Ondanks al de tegenwerking die Nederland gedurende eene reeks van jaren van Engeland en Frankrijk heeft ondervonden, schijnt Engeland thans meer geneigd, om aan den verderfelijken toestand van het *status quo* een einde te maken; waarbij Nederland althans niet geheel en al gespolieerd wordt ten koste van Belgie; doch blijkbaar laat Frankrijk zich de wet stellen door voorliefde voor een volk, dat zich beroemt afkomstig van een twistziek volk te zijn, dat nimmer nationaliteit heeft gehad; en Frankrijk ziet daarbij het groot belang voorbij, dat het heeft om den Europeschen vrede te bewaren. Het is er verre af, dat Engeland de partij der absolute monarchien kiest; er is in de Belgische zaak daarvan geen kwestie heden ten dage; maar alleen van het gevolg geven aan een onherroepelijk gesloten traktaat. Indien Frankrijk niet toetreedt tot het gevoelen der overige leden der conferentie – zoo als men zegt, dat nu de toestand der zaak geworden is – dan moet men onderstellen, dat Frankrijk geheime oogmerken heeft met het verlengen van het *status quo*; immers door het onbeëindigd houden van de Belgische zaak, wordt de tijd gerekt, waarin dat land zich meer en meer binnenlands bevredigen en versterken kan, en den noodigen tijd gewonnen, om zich gereed te maken, om, zonder verlies van den troon, de Fransche natie andermaal te doen strijden zoo het heet voor de vrijheid en voor de zaak der constitutionele regeringsvormen; maar eigenlijk om op nieuw heerschappij over Europa te voeren. Waartoe toch wordt daar te lande anderzins die haat levendig gehouden tegen al wat niet aan dat Fransche sijstema gelooft, en de gloriezucht naar opperheerschappij levendig gehouden, als of men nog leefde in de woeste en bloedige dagen van eenen gelukkigen geweldenaar?

NIEUWSTE FRANSCHE LETTERKUNDE.

Frère et Soeur, 2 vol., par AUGUSTE LUCHET.
Le Chevalier Robert, 2 vol., par CHARLES DIDIER.
Albertine, 2 vol., par MICHEL MASSON.
Le Capitaine Paul, 2 vol., par ALEXANDRE DUMAS.

Ondanks den roep dien men heeft willen wijden aan den schrijver van *Thaddéus le ressuscité*, kunnen wij ons niet vereenigen om aan dit nieuwe voortbrengsel van den schrijver, *Frère et Soeur* veel waarde te hechten. Het is mogelijk dat er zulke tooneelen voorvallen, als de schrijver ze aangeeft, belangstelling kan men niet wijden aan iemand die zijn vader veracht, en die gelooft, omdat hij jong is, zich alles te mogen toestaan; gebrek aan godsdienstige begrippen en beginselen straalt ook hier wederom door, en heeft ons ten laatste het boek ter zijde doen leggen. Daarentegen hebben wij niet zonder genoegen als *roman* gelezen de geschiedenis van *le Chevalier Robert*, door DIDIER: Jammer is het dat de schrijver zich zoo toegeeft aan zijnen haat tegen Rusland, waartegen blijkbaar dit boek geschreven is. Ook heeft hij zich aan overdrijving en aan verzinsels van gepleegde gruwelen tijdens de inneming van Warschauw, schuldig gemaakt. Bovendien komt er in dit werk eene het geheele geschrift ontsierende voorstelling voor, van de philosophie eenes zoogenaamden Turks, waarvan men niet kan zeggen, dat de schrijver zich zoo gedragen hebbe; *qu'il ne s'y glisse aucun morceau qui fasse rougir la pudeur, ou puisse blesser la modestie*: want die uitstalling van wijsbegeerte is niet om door vrouwen of meisjes gelezen te worden; althans voor Nederlandsche. — Allerliefst is daarentegen geschreven de roman *Albertine* genaamd: door MICHEL MASSON, die met veel eigenaardigheid een, wel is waar aan onze zeden vreemd, maar in Zuidelijker landen zoo men moet onderstellen, meer algemeen voorkomend geval, de daaruit ontstane ongelegenheden en de opofferingen eener verongelijkte maar brave moeder, ten gevalle van een verleide dochter, in kiesche voorstellingen mededeelt. Hij drijft alleen de zaak wat ver, door te willen beweeren, dat er geen onherstelbare rampen (*mal irréparable*) bestaat: want de zedelijke val eener jonge dochter of vrouw moge vergoed worden; de zedelijke gevolgen blijven bestaan, ook al worden de burgerlijke gevolgen nog gelukkiglijk ten beste gekeerd. Eindelijk maken wij hier gewag van *le Capitaine Paul*. ALEXANDER DUMAS heeft hier wederom, als aan zijne *Pauline*, eene tint van echtheid aan het verhaal gegeven, die zou doen gelooven dat hij eene ware geschiedenis verdroeg. Als men door de schors heendringt; dan vindt men ook hier wederom het afzigtelijke beginsel, om alle ondeugden toe te schrijven aan al wat vermogend aanzienlijk, of van oude afkomst is. — DUMAS heeft in *Capitein Paul* dezelfde leer voorgesteld, dien VICTOR HUGO in RUY BLAS ten tooneel voert; verguizing van alles, wat de republiekeinsche leer niet huldigt; hieronder behoort vooral: de ontkentenis aan den ouden adel of oude familien en aan vermogenden van alle gevoel van eer, deugd en godsdienst; en de toeschrijving aan het republikeinsch publiek van de voortreffelijke hoedanigheden, die een menschelijke ziel veredelen kunnen.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.